

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **P.D. T.**, Vietnamská socialistická republika, v řízení zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalované **Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Olomouckého kraje, odboru cizinecké policie**, se sídlem Přerov, U Výstaviště 18, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ostrava, Inspektorátu cizinecké policie Přerov, ze dne 8.4.2008 č.j. CPOV-4269/ČJ-2008-4066, ve věci správního vyhoštění,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ostrava, Inspektorátu cizinecké policie Přerov ze dne 8.4.2008 č.j. CPOV-4269/ČJ-2008-4066 se pro vady řízení **zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8.640,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Marka Sedláka, advokáta se sídlem Brno, Příkop 8.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce z území České republiky (dále jen „ČR“), přičemž žaloba směřovala proti výroku, jímž byl ve smyslu ust. § 85 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“) vyloučen odkladný účinek odvolání.

V podané žalobě žalobce namítl nezákonnost vyloučení odkladného účinku odvolání, když jím došlo k zásahu do ústavou zaručeného práva na spravedlivý proces. Žalovaná tento výrok odůvodnila tak, že žalobce pobýval na území ČR neoprávněně, a tudíž je naléhavý veřejný zájem na neodkladném ukončení jeho protiprávního jednání a zabránění jeho pokračování. Takové odůvodnění je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Naléhavý veřejný zájem ve smyslu ust. § 85 odst. 2 písm. a) správního řádu je žalovanou spatřován ve skutečnosti neoprávněného pobytu, o níž dosud nebylo a ani nemohlo být pravomocně rozhodnuto, když tato je předmětem meritorního rozhodnutí o správním vyhoštění, proti němuž bylo podáno odvolání. Žalovaná si v rámci rozhodování o tomto výroku učinila úsudek o předběžné otázce, která je předmětem jiného výroku rozhodnutí o správním vyhoštění, který není pravomocný. Vzhledem k ust. § 57 odst. 2 správního řádu není možné zahrnout výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání z důvodů dovozovaných žalovanou do rozhodnutí, neboť o tom, že jsou takové důvody dány, se vede samotné řízení o správním vyhoštění.

Krajský soud již o věci rozhodoval usnesením ze dne 29.4.2008 č.j. 22 Ca 102/2008-9, to však bylo zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 3.4.2012 č.j. 1 As 84/2008-81. Krajský soud proto znovu přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v žalobou napadené části, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)].

Z obsahu napadeného rozhodnutí krajský soud zjistil, že napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto o správním vyhoštění žalobce z území ČR na dobu jednoho roku s tím, že podle ust. § 85 odst. 2 správního řádu se vylučuje odkladný účinek odvolání. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že odkladný účinek odvolání je vyloučen proto, že žalobce pobýval na území ČR před zahájením řízení o správním vyhoštění neoprávněně. Je zde tedy naléhavý veřejný zájem na neodkladném ukončení jeho protiprávního jednání a zabránění jeho pokračování.

Podle ust. § 19 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o pobytu cizinců policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území, až na 3 roky, pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.

Podle ust. § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců žaloba proti správnímu rozhodnutí o vyhoštění musí být podána do 10 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni. Zmeškání lhůty nelze prominout.

Podle ust. § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců žaloba proti rozhodnutí o vyhoštění cizince má odkladný účinek na vykonatelnost rozhodnutí; to neplatí, pokud byl cizinec vyhoštěn z důvodu ohrožení bezpečnosti státu.

Podle ust. § 85 odst. 1 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, má včas podané a přípustné odvolání odkladný účinek. V důsledku odkladného účinku odvolání nenastává právní moc, vykonatelnost, ani jiné právní účinky rozhodnutí.

Podle ust. § 85 odst. 2 písm. a) správního řádu správní orgán může odkladný účinek odvolání vyloučit, jestliže to naléhavě vyžaduje veřejný zájem.

Krajský soud se prvořadě zabýval důvodností žalobní námitky, podle níž odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění musí mít vždy odkladný účinek. Jelikož zákon o pobytu cizinců neobsahuje výslovné ustanovení o vyloučení odkladného účinku v případě rozhodnutí o správním vyhoštění, má ve smyslu ust. § 85 odst. 1 včas podané a přípustné odvolání odkladný účinek. Tento zákonný předpoklad může být změněn správním orgánem postupem podle ust. § 85 odst. 2 písm. a) správního řádu, tj. může odkladný účinek odvolání vyloučit, jestliže to naléhavě vyžaduje veřejný zájem. Ve smyslu citovaného ust. § 85 odst. 1, 2 správního řádu by byl v zásadě postup v posuzované věci možný, pokud by byla dostatečně odůvodněna existence veřejného zájmu. Tato obecná úprava vyplývající ze správního řádu, jenž je platným procesním předpisem pro dané správní řízení, je však omezena ust. § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, který přiznává žalobě proti rozhodnutí o vyhoštění cizince odkladný účinek na vykonatelnost rozhodnutí, a to s jedinou výjimkou vyhoštění z důvodu ohrožení bezpečnosti státu. Jestliže je rozhodnutím správního orgánu učiněným ve smyslu ust. § 85 odst. 2 písm. a) správního řádu odkladný účinek odvolání vyloučen, stává se toto rozhodnutí vykonatelným, což umožňuje výkon rozhodnutí o správním vyhoštění cizince prakticky ihned po doručení rozhodnutí, tj. ještě dříve, než dojde k podání správní žaloby. Zákonem přiznané právo na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí o vyhoštění na vykonatelnost tohoto rozhodnutí vyplývající z § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců tak nabude formálního charakteru bez možnosti reálného uplatnění. Na základě uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že využití právního institutu vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2 správního řádu) v případě rozhodnutí o správním vyhoštění není možné (s výjimkou vyhoštění z důvodu ohrožení bezpečnosti státu), neboť by jím bylo kráceno zákonem přiznané právo odkladného účinku žaloby proti rozhodnutí o správním vyhoštění vyplývající z ust. § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Vznesenou žalobní námitku proto krajský soud shledal důvodnou.

S ohledem na shora vyslovený právní názor shledal krajský soud nadbytečným zabývat se další žalobní námitkou, která směřovala proti způsobu odůvodnění vyloučení odkladného účinku žaloby. Přesto považuje za vhodné uvést, že při postupu správního orgánu podle ust. § 85 odst. 2 písm. a) správního řádu je nezbytné vyjádřit dostatečně srozumitelným způsobem správní úvahu, v níž bude

především vymezen obsah neurčitého pojmu veřejný zájem a následně konkretizován skutkovými okolnostmi posuzované věci, aby byla náležitě odůvodněna existence veřejného zájmu a jeho naléhavost. V této souvislosti poukazuje krajský soud na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16.9.2009 č.j. 59Ca 45/2009-41, podle kterého: „*Rozhodnutí správního orgánu o vyloučení odkladného účinku odvolání podle ust. § 85 odst. 2 písm. a) správního řádu z roku 2004 je kombinací správní úvahy a neurčitého právního pojmu. Je povinností správního orgánu neurčitý právní pojem vysvětlit, vymezit a v odůvodnění řádně vyložit. Teprve poté, kdy správní orgán neurčitý pojem doloží, může jej konfrontovat se skutkovými zjištěními konkrétního případu (...) Samotná skutečnost, že cizinec pobýval na území ČR údajně nelegálně, neodůvodňuje použití tak výjimečného institutu, jako je vyloučení odkladného účinku odvolání.*“

Na základě shora uvedeného krajský soud napadené rozhodnutí zrušil pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které je způsobilé mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.] a věc podle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil žalované k dalšímu řízení. V něm je žalovaná v souladu s ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. vázána právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku.

V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. zavázal soud žalovanou zaplatit procesně úspěšnému žalobci náhradu nákladů řízení spočívajících v nákladech za právní zastoupení, a to za 3 úkony právní služby po 2.100,- Kč bez DPH [1) příprava a převzetí věci, 2) sepis žaloby, 3) sepis kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu ze dne 29.4.2008 č.j. 22 Ca 102/2008-9] a 3x režijní paušál po 300,- Kč bez DPH (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), vše zvýšeno o 20% DPH (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Na nákladech řízení tedy žalobci náleží celkem 8.640,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o.s.ř.“) týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovanou zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 14. června 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu